

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Ioannis archiepiscopi Antiocheni, ceterorumque qui illi adhaerebant,
relatio rescripta ad imperatorem per Palladium magistrianum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO 431. Χρηστίαν αὐτῆς Φροντίδα ποιούμε-
νης τῆς ἡμετέρας ὁσιότητος. ἐδόθη τῇ
* διὰ τῆς * τριῶν καλαυδῶν Ιουλίαν,
* ἱσαπὶς * ἰσάτου Φλαυίου Αντιόχου, καὶ τῶν δηλωθησομένων.

curam gerit. Datum * tertio Ka-
lendas Iulias, Flauii Antiochi, &
alterius designandi consulatu.

Αναφορὰ πρὸς τὴν βασιλείαν Ιω-
αννίου ὁρμητοῦ Ἀντιό-
χειας, καὶ τῶν αὐτῶν, ἡ ἀν-
τιγράφη διὰ Παλλαδίου μα-
γιστρίου.

Ioannis archiepiscopi Antioche-
ni, ceterorumque qui illi ad-
hærebant, relatio rescripta
ad imperatorem per Palla-
dium magistrianum.

ΤΟΥΤΟ, ὡς οὖν βασιλεῖς, τῶν
το ὀρθοδόξιας σύστασις, τὸ λθ-
σαι πάντα τὰ ἀθέτως ὑπὸ ἐκείνων
γεγενημένα, καὶ τοῖς κανόσιν ἡδὴ περ-
λελυμένα, τὸ ἐν τῇ παλαιᾷ περ-
σάξαι τὴν ὁρίεσθαι τῇ δόγματων
ἐν τῇ συνελθούσῃ συνόδῳ γινέσθαι.
ἐμακαρίσασθαι τὴν οἰκουμένην,
τὰ περὶ τὸν ἡμῶν κομιθέντα ὑ-
μῶν διατάγματα σὺν ἐπαύνοις μυ-
ρίοις ἀναγνόντες, ἐφ' οἷς σκήπτροις,
καὶ ἐφ' οἷς βασιλείαν διακυβεύσασθαι.
ὅλλ' ὡς περ τὰ πάντα παντὸς θαύμα-
τος ὅστις ἐπέκεινα, ὅσα περὶ ταῦτα
τε, ὡς οὖν βασιλεῖς, οὕτω καὶ
ἡμῶν ἀναγκά, ὅστις ἡ περὶ τὸ ὑμέ-
τερον κράτος δόξα, περὶ ὧν
συνελθόντες, ἐν τῇ Εφεσίων συνό-
δοι πόλει, κατεψηφίσασθαι καὶ κα-
τακρίναι τὸ ἐν περὶ οὐμῶν τὰ ὑ-
μέτερον πατήσαντας διατάγματα.
τὸν, ὅτι ὑπὸ τῶν οἰκίου συνειδ-
τος ἡλάνθοντο, κερῶσαι τελέσαντας
καὶ ἀνανεώσαι τὴν Ἀπολινάριον καὶ
Αρείου δόγματα καὶ τῆς ὡς οὖν βασιλείας,
ἐν οἷς Κύριον ὁ Ἀλεξάνδρειας
περὶ τὴν εἰς τὴν βασιλίδαν πόλιν κε-
φάλαιά ἡνα μὲν ἀναθεματισμῶν
ὁρίεσθαι μὲν πάσης ἐξελθούσης
* ἀλλὰ τῆς * αὐτῶν τῆς

HOC, pii imperatores, hoc
orthodoxæ fidei fulcimen-
tum est, omnia ab illis illegitime
acta euertere & antiquare, quæ
etiam per canonicas sanctiones
iam ante euerfa & antiquata e-
rant; vniuersaque Synodo simul
congregata, primo loco dogma-
tum examinationem instituen-
dam indicere. Sane cum decreta
vestra proxime allata non absque
magna laudum prædicatione le-
gissemus, orbem terrarum bea-
tum iudicauimus, cui talibus sub-
esse sceptris, talique gubernari
contigerit imperio. Verum vt ista
quæcumque mandastis, omnem
admirationem longe excedunt,
imperatores piissimi; ita nobis
quoque necessarium illud est, vt
vestræ maiestati rationem redda-
mus, cur in Ephesiorum metro-
poli constituti, condemnationis
sententiam in eos ferre compulsi
fuerimus, qui ab ipso statim ex-
ordio vestra decreta proculcaue-
runt: qui propriæ conscientiæ
stimulis agitati, Arii, Eunomii, A-
pollinariiq; dogmata contra pie-
tatem confirmare & innouare vo-
luerunt, per ea quæ Cyrillus olim
Alexandriæ episcopus nuper capi-
ta scribens cum anathematismis
omni superstitione referta ad vr-
bem regiam misit: qui priusquam

Rationem
redditis mul-
tis mendaciis
refertam.

Cyrilli capita
totum opposi-
tum enideter
ostendunt.

*Quam falsa
sint hac om-
nia & com-
mentitia,
Concilii acta
demonstrat.*

vllam diuinorum dogmatum
scrutationem attigissent, ad o-
dium & inimicitias sese verte-
runt; cum nulla piarum sanctio-
num vestrarum ratione habita,
iniquam adeo sententiam aduer-
sus tantam Constantinopolis im-
peratricis ciuitatum sedem teme-
re proferre non dubitarunt. Ita-
que illorum infania, & insolentia
per seipsam manifesta est om-
nibus, propter quod etiam sancta
Synodus recto animi sensu, diui-
noque zelo permota, & sanctis ec-
clesiis consulens, condemnationis
sententiam in eos qui suo iam an-
te iudicio condemnati erant, pro-
tulit, nihil culpabile, (absit) vel
temerarium, quod quispiam dixe-
rit, hac in re committens; sed pie-
tati, quæ in periculum adducta
videbatur, ante omnia prospici-
ens. Atque hæc actorum nostro-
rum apud maiestatem vestram ius-
tissima sit ratio. Neque enim aut
gratia, aut odio ducti sumus, sed
hoc vnum spectauimus, vt piam
fidem fluctuantem ab iis quasi in
salutem vindicarem, qui scripta
sua in summam illorum contume-
liam & labefactionem munire
procaciter studuerunt, quæ Pe-
trus professus est, quæ de Deo lo-
cutus est Ioannes, quæ Matthæus
& alii euangelistæ prædicarunt,
quæ Paulus spiritu suggerente do-
cuit; quæ omnes orthodoxi vbi-
que terrarum prædicatione di-
uulgantes, piam fidem plantaue-
runt. Quare vestram pietatem,
maiestatemque in orthodoxa do-
ctrina educatam, obnixè roga-
mus, quantum rogare possumus,
vt hanc orthodoxam fidem reti-
neat firmiter, ac propugnet, & in-
columem conseruet, tamquam in
his summæ rerum spes vobis posi-

*Impudentif-
sime metun-
tur, & ca-
lumniantur.*

*Summa im-
pudentia im-
peratoribus
adulatur,
ac suum offi-
cium extol-
lunt.*

τῶν θεῶν δογματῶν ἐρώνης, πρὸς
ἐχθρὰν καὶ ἀπέχθειαν ἰδόντας, ἐν
οἷς ἐπόλησαν παρὰ τὰ ὑμέτερά δι-
σεβῆ θεασίματα ψῆφον οὕτως ἀ-
δικον ὅξενεγκεῖν καὶ τοσούτου θε-
νου τῆς βασιλείας τῆς πόλεως Κων-
σταντινουπόλεως. ἡ μὲν οὖν τοῦτων
ᾤρωνία αὐτῶν πᾶσιν ἀνθεσίοις
δήλη ἐστίν· ἐφ' ἣ καὶ ἡ ἀγία συνόδος,
ὁρῶν τῶ φρονήματι καὶ ζήλῳ καὶ
θεῶν κινήσει, καὶ φειδοὶ τῶν ἀγίων
ἐκκλησιῶν, κατέκρινεν αὐτοκατα-
κρίτους ὄντας· οὐ μεμπτόν τι, μὴ χέ-
νοιτο, οὐδὲ θερμόν, ὥς αὐτοὶ εἶποι,
πράττειν, ἀλλὰ τῇ δισεβείᾳ κιν-
δυνεύουσα πρὸ πάντων ἀμυνούσα.
αὐτὴ ὑπὲρ τῆς ᾧ ἡμῶν πειρασμέ-
νων δικαιοσύνη πρὸς τὸ ὑμέτερον
κράτος· ἐστὶν ὁποιοῦν· ἡμῶν μὴ
πρὸς χάριν, μήτε πρὸς ἀπέ-
χθειαν βλεπόντων, ἀλλ' ἐνὸς ὄντων,
τῶ πλὴν δισεβῆ πᾶσιν κυματουμένη
ὥστερ διασῶσαι ὑπὸ τῶν τὰ ἑαυτῶν
συζητήματα αὐταδέα βουλευθέν-
των κρατῶναι, ἐπ' ἀδείᾳ καὶ ὕβρει
ὧν Γεώργιος ὁμολόγησεν, ὧν Ἰωάννης
ἐτεολόγησεν, ὧν Ματθαῖος ἐκήρυξε,
καὶ ὁ λοιπὸν διάγγελισαί, ὧν Παῦ-
λος τῇ τῶ πνεύματος ἐνεργείᾳ ἐδή-
δαξεν, ὧν ἅπαντες οἱ ὁρθόδοξοι παν-
ταχοῦ τῆς οἰκουμένης τὸ κήρυγμα ἐκ-
φέροντες, πλὴν δισεβῆ πᾶσιν ἐρρίζω-
σαν. πάντες τῆς ὁρθοδόξου πίστεως δι-
αμύθια, ὅσην τις διχῆς ἡμῶν διώαμιν,
πλὴν ὑμέτερον δισεβεῖν, ἐπ' ὑμέ-
τερον τῇ ὁρθοδόξῃ ἐντετραμμένον
κράτος, ἀντέχουσαί τε καὶ ὑπερασ-
τεῖν, καὶ ἀπερωτον διαφυλάττειν· ὥς
ἐν τοῖς ὑμῶν οὔσης τῆς πάντα ὑμῶν
συνεχούσης τῆς τῶ πειρασμάτων ἐλ-
πίδος.

ANNO
CHRISTI
431.

ANNO
CHRISTI
431.
* παλαιά
πρω

πρόδος ἡμῶν καὶ νῦν καὶ ἀλλήτερον ἄρε-
σκυαμένων μὴ ἐκκλίναι * καὶ τὰ ὑ-
μέτερα διατάγματα, μὴ τε δεξιὰ, μὴ
τε ἀριστερά, ὡς ἡ δεῖα ἐφασκεν γραφὴ.
ἵππ' γὰρ πρὸς τὸ δις βέβηκεν πᾶσαν ῥο-
πὴν τὸ ὑμέτερον ἐν ἡμέρᾳ, οἱ μὲν πρὸς
ἀριστερὰ ἐξοισι * παρ' ἡμῶν αὐτῶν
ἐπαίνον, καὶ τὸ ἄρ' αὖτ' ἐπὶ ἀποδοχῇ.
ὁ δὲ πρὸς νεώτεροις βλέπον-
τες, καὶ τὸ ἐκ δορυβίων ἐπιννοπῶν δὴ
ναμὺν ἑαυτοῖς κατασκιάζοντες, ὡς
ἦν * τὰς τυραννίδας τῆς διανομῆς
ἐπὶ σέβοντες, ἀξίον * ἐπενεγκόντες
αἰχμάλω, ἅτε δὴ τὴν διανομίαν δια-
φθεῖραν ἀποσάσαντες, καὶ τὰς ὑμετέ-
ρας ἀρετὰς χαμαὶ ῥίψαντες ὅλ-
μῃσαντες. ὡς τὸν μὴ μεμνῶντα
ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐν τῷ κοινῷ ἡμετέ-
ρῳ σωερίῳ, διασπᾶται ἡμῶν ἡ φιλό-
χειρος κορυφὴ, δύο ἐκαστὸν μὴ ὑπο-
λίσθαι σωεῖναι. ἵππ' καὶ ἡμεῖς τοῖς
τῆς ὑμετέρας δις βέβηκεν γραμμάσιν
ἐξελκυσσόμενοι ἐπαρρόμῃ, δι-
νάμῳ, ἐπὶ ἄρα πλήθους ἡμῶν
ῥεῖα, πλείους ἔχον μὴ ἑαυτῶν ἐπὶ
τὰ δεῖα δόγματα ἀκρεβῶς ὑπὸ
ἐκαστοῦ, καὶ οὐδὲν τῷ ἀμαρτῇ
τῶν δεινῶν πλὴν Ἀσιατῶν καὶ Αἰ-
γυπτίων ἐοικότας. εἰ γὰρ πᾶσι μὴ γέ-
νοιτο, ἀνάγκη σύγχισιν αὐτοῖς ἡγε-
δομαί. Αἰγυπτίων μὲν ὄντων πενή-
κοντα, Ἀσιατῶν δὲ τῶν ὑπὸ Μένον-
να * τῆς πυρραγίδος ἡγεμόνα,
παρασκακόντα. καὶ τῶν ἐν Γαμφυ-
λίᾳ ἀρετικῶν * Μεσαλινιωτῶν λε-
γόμενων δώδεκα. χωρὶς τῶν σωόν-
των τῷ αὐτῷ μὴ ὑπολίσθαι, καὶ ἐπὶ
ἐκ τῶν ἀρετικῶν καὶ ἀκοινωνήτων
καὶ διαφόρων * ἑσποῖς ὑπὸ σωό-
δων ἢ ὑπὸ ὑποσηκῶν γεγενημένων
Concil. Tom. 5.

* ἀπὸ τῆς
πρωτῆς

* Μεσαλινιω-
τῶν

* τῶν ἐν τῇ
πρωτῇ

ta fit. Nos autem & antea & nunc
quoque animo parati sumus, iux-
ta pietatis vestrae decreta, neque
ad dextram neque ad sinistram
(quemadmodum diuina scriptura loquitur) declinare. Nam cum
omne maiestatis vestrae studium
ad pietatem intendat, illi qui-
dem qui paruerint, a vobis ip-
sis laudem, a Deo autem com-
mendationem reportabunt: ce-
teros vero, qui nouitatibus dant
operam, sibi imaginariam
quamdam tumultuatione poten-
tiam, perinde ac illi qui bene tem-
peratis rebus publicis tyrannidem
inducunt, comparare student, ius-
tam ignominiam, tamquam ius-
ti regiminis corruptores, vestra-
rumque denuntiationum temera-
rii contemptores, incurrent. Qua-
propter ne turbatio, aut aliqua
tumultuatio Concilium infestet,
vestra Christi amans celsitudo
decernat, ut duo tantum cuilibet
metropolitano adsint: nam &
nos pietatis vestrae literis obsecu-
ti, totidem adduximus; cum ta-
men, si quidem multitudine o-
pus fuisset, plurimos egregie in
diuinis dogmatibus institutos,
nec vlla ratione cum imperita di-
uinarum rerum Asiaticorum &
Ægyptiorum turba conferendos,
nobiscum habere potuissemus.
Nisi enim hoc statuatur, fieri non
potest, quin aliqua rursus oria-
tur confusio: siquidem quinquaginta sunt Ægyptii, sub Mem-
none tyrannidis duce quadra-
ginta Asiatici, duodecim item
ex Pamphylia hæretici Messalia-
nitarum nomine appellati; præ-
ter alios eidem metropolitano
adhærentes, & alios a Synodis
vel ab episcopis diuersis in locis
excommunicatos & depositos:
S f f f

Dent. 5. v. 32

Frustra stu-
dium vestrū
iactatis: nam
& hoc iam
ante decretū
erat, & a
sancta Syno-
do diligenter
obseruatum.
Vide quanto
contemptu de
Concilio pa-
tribus loquā-
tur temera-
rii schisma-
tici.

Tales erant
orientales
schismatici,
& Nestoria-
ni illi adhe-
rentes.

qui sane aliud nihil sunt, quam hominum turba diuinorum dogmatum nescia, & ad tumultus seditionesque nata. Precamur proinde vestram pietatem, suppliciterque rogamus, vt rursus cogitationem suscipiat, solitoque vestro pio decreto pacem Concilii adaugeri curet. Etenim rati, vel nunc tandem fore, vt propter pias deuoti culminis vestri literas refipiscerent, posteaquam decretum omni pietatis sensu plenum illis est lectum, nosq; has literas dictaueramus, profecti sumus ad sancti Ioannis euangelistæ apostolicam ecclesiam, gratias acturi, Deumq; pro vestra maiestate, proque pio animi vestri instituto consilioque rogaturi: cum autem illi nos conspicati essent, repente templum nobis occluserunt. Itaq; cum forinsecus adorauissemus, silentioque reuerteremur, famulorum quorundam multitudo erumpens, alios quidem nostrorum detinuerunt, nonnullis iumenta sua abstulerunt, quosdam etiam vulnerauerunt; nos autem fustibus & lapidibus longo interuallo infectati sunt, ita vt tamquam barbaris insequentibus, magna cum festinatione fugam capessere cogeremur. Hæc autem multo iam ante præparauerat Memnon, nulli nostrum vel in aliquo oratorio precari, vel quiete debitoque ordine res ecclesiasticas tractare sinens. Quapropter obtestamur vestram pietatē, vt præcipue Memnonem tyrannum, iam depositum ob has insolentias, & omnia turbantem ac miscentem, ne facta sua diligenti examini subiiciantur, hac ciuitate pelli iubeat. Nam nisi hic expellatur, fieri nequit, vt pacem aliquando recupe-

Hæc acciderunt, quando loco Memnonis alium episcopum constituturum voluerunt: quod pini populus ferre noluit.

οἱ πρὸ εἶσιν οὐδὲν ἕτερον, ἢ πληθος ἀνθρώπων, οὐδὲν μὲν ἀκριβὲς τῇ δυνάμει δογματῶν ἐπιστημῶν, ταραχῆς δὲ καὶ διουβίων μεσῶν. θεόμυθα πόινυν καὶ ἐκταόμυθον ἢ ὑμετέραν δισέβειαν αὐτοῖς φρονήσαι, ὅτι πτεῖναι δὲ τῇ συνόδῳ ἢ εἰρῶν τῷ συνήθει ὑμῶν δισέβειαν δεσποσάπιν νομίσαντες γὰρ νυνὶ γὰρ αὐτὸν σωφρονήσιν διὰ τῆς δισέβειαν ἡμῶν τῆς διοφιλῆς ὑμῶν κορυφῆς, μὴ τὸ ἀναγνωθῆναι αὐτοῖς τὸ πάσης δισέβειας περὶ δέσεως γέμον δεσποσάπιν, καὶ ταῦτα ἡμᾶς ὑπαγορεύσαι τὰ ἡμῶν, ἀπὸ τῆς ἀπὸ τοῦ ἐκείνου εἰς τὸ δεσποσάπιν τῆς ἀγίας Ἰωάννης δὲ ἀναγέλωτος, καὶ διχαριστήσιν, καὶ περὶ δέσεως ὑπὸ τῆς ὑμετέρης κράτους, καὶ δισέβειας ὑμῶν σκοπεῖ. ὅτι δεσποσάπιν ἡμᾶς, ταραχῆς ἡμᾶς τὸν ἀπέκλινον, ὡς ἡ ἐξωθεν περὶ δέσεως, καὶ μηδὲν μηδὲν εἰπόντες ἐπανήμην, πληθος δὲ ἡλθον οἰκατῶν ἡνῶν, ἐκ τῶν μὲν δὲ ἡμῶν κατέχον, τὸ τὰ τῶν ἀπέκλινον, ἀλλοῖς τε θραυματίας ἐποίησεν, ἡμᾶς δὲ ῥοπαλοῖς καὶ λίθοις κατεδίωξαν μέχρι πολλοῦ διασηματός, ὡς ἀναγέλωτος ἡμᾶς μὴ πολλῆς ἐπέξεως φυγεῖν ὡς βαρβάρων διακόντων. ταῦτα δὲ ἐκ πολλοῦ νῦν ἐπέσιν ὁ Μένων, μὴ συγχωρῶν μηδὲν μὴτε περὶ δέσεως ἐν δικτηρίῳ οἰκῶ, μὴτε μὴ εἰρῶνς ἐκ τῆς δέσεως διαδύναι ἐκκλησιαστικὰ περὶ ἡμᾶς. θεόμυθα πόινυν τὸ ὑμετέρας δισέβειας, ἐξαρέτως Μένωνος τὸν τῶν περὶ δέσεως ἐκκλησιαστικῶν τὸν πόλεως ταύτης, διὰ τὰς ἀταξίας αὐτῶν ταύτας καὶ ἀναιδέειν, καὶ κινῶντας, ὥστε μὴ ἀκριβὲς ἐρῶν ἡμῶν τὰ κατ' αὐτόν. εἰ γὰρ οὗτος μὴ ἐξέλθοι, ἀδυνάτον εἰρῶν γινέσθαι,

ANNO
CHRISTI
436

ANNO
CHRISTI
431

ἡ σποπὴν τῆς ὑμετέρας δισεβείας
εἰς πᾶς ἀρχαίαν.

remus, aut pietatis vestrae scopus
ad exitum perducatur.

Επιστολὴ τῆς αὐτῶν πρὸς τὸ ἑπαρ-
χον, καὶ τὸν μάγιστρον
ὁμοίως.

Eorumdem ad præfectum &
magistrum pariter
epistola.

* ἡ ἀπο-
κατα-
στασις

* ὁμοίως

Εἰς * ἔχοντες κακὸν, τὸ δὲ λεγόμενον, ἐληλάκαμεν, καὶ διανοί-
σας ἀποκαταστήσαντες αὐτοὺς, καὶ καθ'
ἐκείνῳ ὡς εἰπὼν πλὴν * ἡμεῖς αὐτοὺς
θανάτου ἡμῶν πρὸς ὀφθαλμῶν βλέ-
πομεν. πάντων γὰρ βαρβαρικῶς ὑπερ-
βάνει μανίαν τὰ ὑπὸ Κυβέλλου, καὶ
Μέμνονος, καὶ τῶν αὐτῶν καὶ ἡμῶν
πολυμήδων, καὶ ἐδὲν εἰδὸς αὐτοῖς πα-
ραλέλιστα πρὸς τὴν εὐνοίαν. ἐφοδοῖ μὲν
γὰρ συνεχεῖς, ὡς ἐν πολέμῳ, πολυμή-
ται αἱ οἰκίαι ἡμῶν ἡδὲ δις ἀπερ-
φισσάν, ὡς δὴ λῆσας εἶναι καὶ ὑποσέ-
μους ὑπὲρ μέλλουσιν. πᾶς οἶκος ἡμῶν
δυσχερὴς ὑποκείμενος, νόσῳ διαφθι-
νόμενος, καὶ σμικρὸν αἶρος ὑπολα-
σάμενος ποδῶντες, πρὸς τὴν οὐρανὸν
μὲν, ὡς βαρβαροὺς ἐχθροὺς εἶναι ὁμο-
φύλους φοβούμενοι. ὁ δὲ ἀγίων πα-
τέρων κανόνες πεπαιγμένοι, καὶ ἐκ-
ρημύτοι καὶ ἀκοινωνήτοι ἱερεῖας καὶ α-
πολῶσι, τὰ δυνατὰ αὐτῶν ἐκτρέφοντες
τῶν λαῶν θεοῦ διδασκάλους. ἡμεῖς δὲ
καταρτίζόμενοι διατελούμεν, καὶ τὰς ἐφ' ὁ-
δοῦς πρὸς τὸν ποδῶν. διό μὲν πίνω
καὶ ἰκετεύω τὸ ὑμετέρου μέγαλο-
πρεπὲς, μὴ ὑποδιδῆναι ἡμᾶς ἐν μέσῳ
τῶν θιούτων ἀπείλημμένων κακῶν,
ἀλλ' ὁμαρτάνω ἡμᾶς ὡς πάλαι τὴν
ἐκείνου θανάτου, καὶ παρασκευά-
σαι τὴν βασιλίδά πόλιν καταλαβεῖν, καὶ
δοῦναι λόγον ἡμᾶς ὑπὲρ τῆς πίστεως, καὶ
ὁμοειδέσθαι τὴν πρὸς τὴν ἀνδραγα-
δίαν τε ἀρετικῶς κακοδοξίαν, καὶ πλὴν

Ad summum, ut dici solet, ma-
lorum devenimus, & cum
extremis periculis luctamur, ac
mortem quotidie nobis ob o-
culos versantem videmus. Nam quæ
a Cyrillo & Memnone, ceterisque
factionis illorum confortibus, in
nos audacter committuntur, ea
omnem barbaricum furorem ex-
cedunt: nullumque tyrannidis
genus ab eis prætermisum est.
Continuis, prout in bello fieri
solet, insultibus audacter impeti-
mur: ædes nostras iam bis inscri-
pserunt, nempe ut illis sint manife-
stæ & designatæ, qui impetum fa-
cturi sunt. Omne templum nobis
præclusum est: morbo consumpti,
ac vel modico cælo frui deside-
rantes, obliquato capite prospice-
re non audemus, contribules non
secus ac infestissimos hostes ex-
timescentes. Sanctorum patrum
Canones conculcati sunt: ex-
communicati & exauctorati sa-
cris operari nihil verentur, impia
sua dogmata copiose Dei populo
profundentes: & nos interim in-
clusi misere hic sumus, inuasionef-
que circumspicimus imminen-
tes. Obsecramus proinde vestram
magnificentiam, obnixèque eam-
dem rogamus, ne nos tantis hisce
malis undique cinctos negligat;
sed euidenti mortis discrimine
quanta fieri potest celeritate exi-
mat, efficiatque ut ad regiam ciui-
tatem accitis, fidei nostræ ratio-
nem reddere, ac prædictorum vi-
rorum hæresim, incredibilemque

Sapientia
eandem menda-
ciauerant.

Concil. Tom. 5.

Sfff ij